

Svenska Brevduveförbundets Tidskrift

för

BREVDUVESPORT

Nr 2

— Februari 1965

— Årg. 48

INNEHÅLL

Meddelanden

Inför avelstiden

Eko från London

Inför en ny säsong

Glimt från SBU-mötet

Utställningen i Göteborg

Prislista

Hur jag parar mina duvor

BK Fram, Malmö

Göteborgs österklubbar

Falkenberg

Från fågelvärlden

Efterlysta och tillvaratagna

Att sköta en klubb

Utlandsnytt

En tradition

Sv. 5-54-158, hamrad hane, högsta hastighet under 1964, från Svalöv den 17/5 200 km, 1729,131 meter/min.

Uppfödare och ägare: Evert Johansson, Göteborgs Västra BK.

Att sköta en klubb

I ett föregående nummer behandlade vi något om en klubbs tillkomst, i dag vill vi tala något om klubbens funktioner. En livsduglig klubb fungerar i och genom sina beståndsdelar, medlemmarna, detta är en demokratisk sanning, ett idealtillstånd, men ack, hur ofta är det så i verkligheten? I verkligheten ser det ofta så ut i brevduvesporten, att många vill ha igång rulljansen men mycket fåtaliga äro de som vill hålla det hela igång. Flertalet resonerar som så, vi ha kommit med här för att tävla med våra duvor, ingenting annat. Man tänker inte på hur verklighetsfrämmande detta låter, ingen verksamhet av något slag fungerar utan någon form av organisation och ingen organisation utan insats av tid, kraft och idealitet.

Om alla i en klubb resonera enligt ovanstående, bara tänkte på sina duvor och sitt slag, skulle själva förutsättningen för tävlande med dem vara helt illusoriskt. Därför är det av yttersta vikt, att styrelsen får den rätta sammansättningen. Det heter så vackert, att styrelsen skall vara verkställande organ för klubbens vilja, som framkommer å mötena, i brev-

duvesporten är det ofta så, att klubben, medlemmarna, inte ha någon vilja eller mening, styrelsen är vanligen både förslagsställare och verkställande. Under sådana omständigheter är det så viktigt, att styrelsen rekryteras av de bästa, arbetsvilliga krafterna.

Ordföranden har stor betydelse i en klubb. Inte så att hans vilja skall vara lag men så att han har förmåga att samla de olika viljorna till inriktning mot något gemensamt mål. Han skall kunna samordna och jämka och det fordras en hel del diplomati av honom. Har han dessutom goda kontakter, fackliga eller politiska, är det bara en fördel. En god ordförande är inte den, som med finter och knep söker få sin vilja igenom utan den, som söker finna ut bland de olika meningarna, vad flertalet verkligen vill. Det är inte alltid så lätt, då många ha svårt att formulera och uttrycka sin mening, det kräves här lyhördhet och en smula intuition.

Ordförandens uppgift är också att sammankalla till möten. Härvid är riktmärket att välja tidpunkt, då flesta möjliga kan delta, inte en tid som är lämpligast för honom.

En skicklig sekreterare är klubbens bästa tillgång. Det är vanligen han som måste hålla reda på det mesta inom klubben och sköta kontakterna utåt med distrikt och förbund. Särskilt mötesprotokollen skall vara hans skötebarn, det är av största betydelse hur de bli formulerade. De skall både kunna avfattas så enkelt, att vem som helst förstår det och dessutom så finurligt, att inga möjligheter finnas att kunna vränga eller vrida det åt annat håll än som avsetts. När ett klubbpris uppsättes som vandringspris har detta sin allra största betydelse, statuterna skall vara helt klara utan möjlighet att tumma på.

Klubbens kassa bör vara i händerna på en person, som har någon kännedom om medelsredovisning. Under alla förhållanden skall det vara en medlem, som dokumenterat sig att kunna sköta sina egna affärer perfekt, kan han inte det, är förutsättningarna små att kunna sköta andras. Det skall ge en stabil trygghetskänsla i klubben, att medlemmarnas surt förvärvade slantar, som i form av medlemsavgifter, ringmedel, prispengar o.d. förvaltas rätt och kan redovisas rätt. Jag har ett avskräckande exempel från en nystartad klubb, där kassören fått en kassabok av enklaste slag med en kolumn för inkommande poster och en för utgående. Han kunde gladeligen föra in en post på 84 kronor som öre, inte bara det utan inkommande poster kunde ibland stå i utgiftskolumnen och utgifter fanns gladeligen i inkomstkolumnen. Slutet på visan kom ju till årsmötet, då han givetvis inte kunde redovisa. Den övriga styrelsen fick då söka reda upp det hela, eftersom de är solidariskt ansvariga. Det största krxet för en kassör är säkerligen när prismedlen börja strömma in och utbetalningarna till flygningar och transporter skall göras. Vi skall därför i en kommande artikel söka ge litet fingervisning hur man lämpligen bör gå åt problemet för att det skall bli lätt att sköta, överskådligt och lättredovisat.

Sekreterare och kassör utgör i realiteten klubbens ryggrad. Är dessa två av rätt kaliber kan ordföranden i värsta fall vara av mindre format. Däremot är sammanhållningen inom styrelsen av största vikt, är inte dess medlemmar eniga i viktiga frågor eller ha möjlighet kompromissa fram en gemensam linje, då blir det föga stabilitet i klubben.

Den mindre klubben på 5—8 medlemmar har stor nytta av regelbundna klubbmöten. I en sådan klubb är det inte så viktigt för styrelsen

står rykande varmt och väntar, vilket är skönt så här års.

Så är snart diskussionen i full gång vad det gäller bedömningen av duvorna och domaren får en del frågor att besvara vad det gäller hans jobb under förmiddagen.

Detta kan hålla på en god stund på eftermiddagen och det blir en massa gott snack i gemytets tecken om smidda planer på det kommande året, så intresset är det inget fel på även denna tid på året.

Ja, så startar vi det nya året i vår förenings.

Ake

att hålla speciella styrelsemöten, här är det lämpligast att allt ventileras å klubbmötena. I större klubbar, från tiotalet medlemmar och uppåt, är det av mycket stor vikt, att styrelsen alltid ha styrelsemöten före klubbmötena. Vid uppställandet av dagordningen bör man noga diskutera igenom denna punkt för punkt och även ventileras eventuella frågor, som kan dyka upp på mötet. Man skall söka nå en gemensam linje inom styrelsen och i frågor där det råder delade meningar, dessa meningar verkligen bli kända för styrelsekamraterna, så att dessa vet var de ha varann. Om styrelsemötena verkligen är vad de bör vara, är de en säker garanti för att samhörigheten inte äventyras, även om man har olika uppfattning.

Det kan ibland dyka upp förslag som kanske i och för sig är önskvärda att genomföra men som av olika skäl ej är praktiskt möjliga. Styrelsen måste då aktivt motarbeta sådana förslag. Det är ändå de som få besvär och obehag av det framdeles, om de skulle gå igenom.

Ett sådant typiskt exempel är intagning av nya medlemmar. Det borde helt enkelt inte förekomma sådana olustiga historier, som figurerat de sista åren där inträdessökande gått från klubb till klubb och blivit nekade inträde. Särskilt rusligt är det när det gäller gamla erfarna brevduvemän, som nekas inträde under krystade motiveringar, som i sin genomskinlighet avslöja, att orsaken i verkligheten är att vederbörande är för skicklig.

I sådana sammanhang får styrelsen i en sådan nekande klubb mycket obehag, särskilt när frågan kommer från lokalplanet till högre instanser. Här har styrelsen ett tillfälle att göra en positiv insats samtidigt som man besparar brevduvesporten mycket och sig själva en hel del framtida bekymmer.

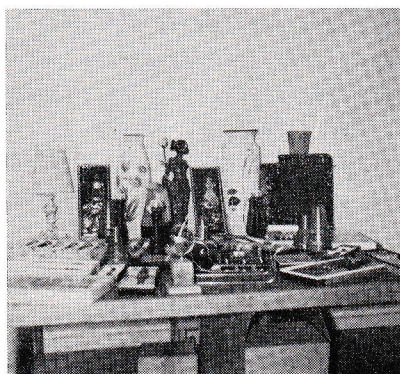
A. K.

Utställningen i Göteborg

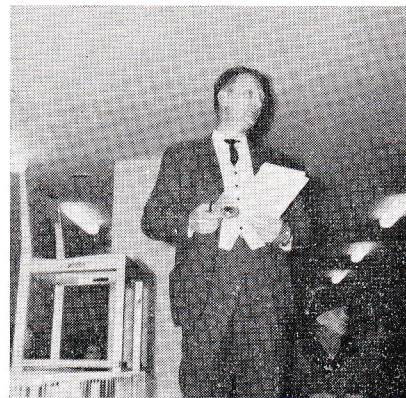
Den 9—10 januari anordnades en brevduveutställning i Mässhallen i distriktets regi där 399 duvor deltog. Det var mycket lyckat. Kommissarie för utställningen var Lennart Magnusson som utförde ett gott arbete i samråd med Åke Palmkvist, samt den utsedda kommittén. Som överdomare fungerade Erik Jönsson. Övriga domare Kurt Johansson, Allan Magnusson, Arnold Johansson, Arne Magnusson, Kurt Hansson och Per Ericksson. Samtliga nedlade ett mycket gott arbete. Och materialet är av god kvalitet så det är inte alltid så gott att vara domare.

Det var en vacker och dyrbar pris-samling tack var det stora intresset att vilja stödja distriktet och det intresset har varit mycket gott. Utställningen öppnade lördagen den 9/1 — 14.00. Det har varit ett mycket stort intresse för denna utställning under dessa dagar. Kommissarien förrättade en auktion på 37 duvor, som var skänkta av sportskamrater och det var duvor, som var skänkta från många fina slag. En auktion är alltid ett trevligt inslag och uppskattades av alla. En kaffetombola var även igång hela tiden så det var många, som kom hem med eftermiddagskaffet till frugan.

Pressen var välvilligt inställda. De var där och fotograferade samt intervjuade och det var en fin reklam för vår sport i Göteborgstidningarna.

Prissamlingen, utställningen i Mässhallen.

Kommissarien Lennart Magnusson samt gamle veteranen Oskar Liljevall.

Prisutdelningen förrättades av Lennart Magnusson samt Åke Palmkvist. God och trevlig stämning rådde under hela prisutdelningen och alla fick sin välförtjänta applåd av sina sportskamrater. Distriktet ber att få framföra ett hjärtligt tack till klubbar och enskilda, som bidragit med priser eller på annat sätt hjälpt till med denna utställning.

Knut Larsson

Från U S A

I Göteborgs-Tidningen fanns den 3 jan. en artikel om vår kände brevduvekamrat Bertil Götrich från Karlshamn. Han har varit några år nu i U.S.A. och det tycks ha gått honom väl i händer enligt artikeln. Till en början turnerade paret Götrich mest i svenskbygderna och fick ett stort artat mottagande och anbudet blev så många att alla inte kunde accepteras. Numera framträder de ofta även i amerikanska sällskap och föreningar och nu ha de även ett eget grammofonbolag, vars skivor gå som smör i svenskbygderna. Naturligtvis ha de ett artistnamn: "The Swedish Sunshine Singers", de svenska solskenssångarna.